

[Cat/Cast] Contra la barbàrie sionista: Boicot, desinversions i sancions a l'estat d'Israel

ÍTACA, ORGANITZACIÓ INTERNACIONALISTA DELS PAÏSOS CATALANS ::
24/07/2014

Los Países Catalans somos un territorio que ha destacado por sus múltiples expresiones de solidaridad con Palestina durante las últimas décadas

Catalan

Des d'Itaca, Organització Internacionalista dels Països Catalans, davant l'última escalada bèl·lica repressiva israeliana a Palestina, d'aquest mes de juliol de 2014, manifestem el nostre suport a la lluita d'alliberament del poble palestí, i a la campanya internacional de Boicot, Desinversions i Sancions contra l'Estat d'Israel (BDS), entenent-la com l'eina més eficaç de solidaritat internacionalista vers Palestina.

Per això demanem especialment a totes les organitzacions, militants i persones properes de l'Esquerra Independentista i dels moviments socials dels Països Catalans, que des dels seus diferents àmbits de lluita i d'influència, dediquin un temps i un esforç a consolidar, enfortir i expandir la campanya de Boicot, Desinversions i Sancions contra l'Estat d'Israel (BDS).

La barbàrie que fa anys que perdura en el dia a dia

Com si es tractés de la "crònica d'una barbàrie anunciada", l'exèrcit israelià ha iniciat una altra ofensiva militar a gran escala contra la Franja de Gaza a Palestina. Nits de bombardejos sobre una de les regions de més densitat de població del planeta, que pateix un bloqueig físic i econòmic des de fa 7 anys. Recompte de morts i ferides, i col·lapse total dels centres hospitalaris i del subministrament dels serveis més bàsics per a la població. I l'amenaça de la incursió militar terrestre...

Els precedents immediats han seguit les pautes de manual de "propaganda de guerra". El 17 de juny tres joves pertanyents a una colònia il·legal israeliana són segrestats. L'ambaixador d'Israel a les Nacions Unides, Ron Prosor, declara: "Fa cinc dies que els nostres nois es troben desapareguts [...] i jo pregunto a la comunitat internacional, on sou, on sou?!" I referint-se als acords recents pel govern palestí d'unitat entre Fatah i Hamas hi afegeix: "Tots aquells en la comunitat internacional que van córrer a beneir aquest matrimoni, haurien de mirar als ulls d'aquests pares amb el cor ara trencat, i tenir el valor de prendre responsabilitats condemnant el segrest. La comunitat internacional va fer un mal tracte i Israel ho està pagant". Prosor feia aquestes declaracions al costat d'un panell amb les cares dels tres joves desapareguts i amb un rètol amb el hashtag #TorninElsNostresNois (#BringBackOurBoys). No era res més que la internacionalització de la campanya mediàtica propagandística llançada pel govern israelià per justificar una escalada de les seves accions militars.

Els territoris palestins, tant la Franja de Gaza com Cisjordània, que dia a dia pateixen la

situació d'ocupació militar (assassinats selectius, incursions militars, detencions, tortures, presó, segregació i check-points, expulsions, traves administratives...) són víctimes del que es coneix com a "càstig col·lectiu", i el fort desplegament de l'exèrcit israelià, juntament amb episodis macabres de "venjança" per part d'impunes "colons descontrolats", causa el pànic entre la població palestina.

És la situació idònia perquè les milícies de la resistència armada palestina es vegin obligades a respondre, i a la vegada, perquè el govern israelià pugui justificar una altra operació bèl·lica a gran escala utilitzant l'argument de "defensar la seva població".

A partir d'aquí es repeteixen les imatges pels mitjans de comunicació i per les xarxes socials: bombardejos de l'exèrcit israelià fent estralls entre els precaris edificis palestins; crits i plors de dolor de mares i pares davant la runa i els cadàvers de filles i germanes; coets de la resistència palestina intervinguts pel potent escut antimíssils israelià i que no causen cap víctima mortal; i un grup d'israelianes assegudes en cadiretes de plàstic prop de la frontera amb Gaza observant i celebrant els bombardeigs israelians com si es tractés d'un espectacle.

Contra la normalització d'Israel i el sionisme

Des de gran part dels mitjans de comunicació, seguint l'esquema "d'anàlisi de conflictes" basat en la interpretació de què es tracta d'una "disputa entre dues parts", i que com a tal s'ha de cercar la seva "reconciliació" a través d'una cessió d'hostilitats i enteniment per ambdues bandes, simplement ens van reproduint la mateixa seqüència d'imatges: coets de Hamas i bombardeigs israelians.

Però per tal de poder situar un mínim anàlisi de la situació que viu Palestina, és imprescindible conèixer la història més recent i el caràcter racista i colonial del sionisme, la ideologia que ha impulsat la creació i l'expansió de l'Estat d'Israel a Palestina i a altres territoris àrabs des de 1948.

Amb aquesta lectura podem comprovar que no es tracta d'un simple "conflicte entre dues parts", sinó que hem de parlar d'ocupació militar israeliana, d'expulsió de centenars de milers de palestines de les seves terres, de segregació racial i de règim d'apartheid, d'aliança i complicitat en termes de geopolítica imperial... Doncs és evident que tot i la diversitat de les entitats polítiques, com de la mateixa societat, de Palestina i d'Israel, no podem deixar de veure que sense una oposició frontal a l'ocupació militar i al règim d'apartheid israelià, no pot existir cap tipus de "resolució" assimilable als criteris d'autodeterminació i de justícia social.

No es tracta d'assumir un simple discurs de maniqueisme romàntic, sinó de situar els fets de colonització i d'opressió que caracteritzen aquest "conflicte", per tal de què els nostres posicionaments, lluny de convertir-se en "normalitzadors" de l'ocupació militar israeliana i del seu règim d'apartheid, contribueixin a la tan clamada "pau justa" a la zona.

La complicitat de la dreta i del centre-esquerra

Des de la creació de l'Estat d'Israel, aquest s'ha sabut col·locar com un aliat directe de

l'imperialisme dels Estats Units en una de les regions més conflictives del món, a causa de la seva importància geoestratègica relacionada amb els recursos energètics.

A Israel aquesta aliança li ha permès erigir-se com una gran potència militar i desenvolupar una economia que pivota entre les noves tecnologies i la indústria militar (ambdós àmbits estretament relacionats entre si).

I tot i que en certs moments s'ha pogut convertir fins i tot en una llosa pel propi interès dels EUA o de la mateixa Unió Europea, és evident que avui en dia segueix comptant amb un suport privilegiat d'aquestes potències, que li permet cometre totes les atrocitats sense témer cap càstig, ni econòmic ni militar, de la comunitat internacional.

Als Països Catalans, seguint la dinàmica de l'Estat espanyol, és la dreta política qui més s'ha destacat per la defensa a capa i espasa de l'Estat d'Israel, amb figures destacables tant del PP com de CiU elogiant l'estat sionista. Però des del "centre-esquerra" també hem trobat com tan els governs estatals del PSOE, com els autonòmics catalans del "tripartit" (PSC-ERC-ICV), han dut a terme una política de suport a l'Estat d'Israel, tan en l'àmbit del comerç d'armes com en l'aprofundiment de les relacions diplomàtiques, comercials i acadèmiques, limitant-se a formular algunes declaracions qüestionant certes actuacions militars, dotar d'alguns recursos a l'àmbit de la cooperació internacional, però negant-se mentre han estat al govern a involucrar-se en la crida internacional al Boicot, Desinversions i Sancions contra l'Estat d'Israel, llançada per la societat palestina.

La solidaritat: el boicot

Els Països Catalans som un territori que ha destacat per les seves múltiples expressions de solidaritat amb Palestina durant les últimes dècades, les quals han emergit d'organitzacions i col·lectius que ens hem hagut de nodrir de mitjans de contrainformació i de la mateixa experiència de les brigadistes catalanes o de les mateixes palestines que conviuen amb nosaltres, per conèixer de primera mà l'evolució de l'ocupació militar i l'apartheid israelià, així com de les lluites de resistència palestines.

Des d'Itaca, Organització Internacionalista dels Països Catalans, defensant l'exercici de l'autodeterminació com a eina per l'emancipació nacional, de classe i de gènere dels pobles, expressem la nostra sincera complicitat i solidaritat amb el poble palestí.

És per això que ens unim, i fem una crida per la seva extensió, a la campanya internacional de Boicot, Desinversions i Sancions contra l'Estat d'Israel. Entenent que avui en dia és la mostra de solidaritat internacionalista més eficaç per tal d'acompanyar el poble palestí en el seu procés d'alliberament de l'ocupació i del règim d'apartheid israelià.

Castellano

Desde Itaca, Organización Internacionalista de los Países Catalanes, ante la última escalada bélica represiva israelí a Palestina, de este mes de julio de 2014, manifestamos nuestro apoyo a la lucha de liberación del pueblo palestino, y a la campaña internacional de Boicot, Desinversiones y Sanciones contra el Estado de Israel (BDS), entendiéndola cómo la herramienta más eficaz de solidaridad *internacionalista verso Palestina.

Por eso pedimos especialmente a todas las organizaciones, militantes y personas cercanas de la Izquierda Independentista y de los movimientos sociales de los Países Catalanes, que desde sus diferentes ámbitos de lucha y de influencia, dediquen un tiempo y un esfuerzo a consolidar, fortalecer y expandir la campaña de Boicot, Desinversiones y Sanciones contra el Estado de Israel (BDS).

La barbarie que hace años que perdura en el día a día

Cómo si se tratara de la “crónica de una barbarie anunciada”, el ejército israelí ha iniciado otra ofensiva militar a gran escala contra la Franja de Gaza a Palestina. Noches de bombardeos sobre una de las regiones de más densidad de población del planeta, que sufre un bloqueo físico y económico desde hace 7 años. Recuento de muertos y heridas, y colapso total de los centros hospitalarios y del suministro de los servicios más básicos para la población. Y la amenaza de la incursión militar terrestre...

Los precedentes inmediatos han seguido las pautas de manual de “propaganda de guerra”. El 17 de junio tres jóvenes pertenecientes a una colonia ilegal israelí son secuestrados. El embajador de Israel a las Naciones Unidas, Ron Prosor, declara: “Hace cinco días que nuestros chicos se encuentran desaparecidos [...] y yo pregunto a la comunidad internacional, donde sueldo, donde sueldo?!” Y refiriéndose a los acuerdos recientes por el gobierno palestino de unidad entre Fatah y Hamas añade: “Todos aquellos en la comunidad internacional que corrieron a bendecir este matrimonio, tendrían que mirar a los ojos de estos padres con el corazón ahora roto, y tener el valor de tomar responsabilidades condenando el secuestro. La comunidad internacional hizo un mal trato e Israel lo está pagando”. Prosor hacía estas declaraciones junto a un panel con las caras de los tres jóvenes desaparecidos y con un letrero con el hashtag #TorninElsNostresNois (#BringBackOurBoys). No era nada más que la internacionalización de la campaña mediática propagandística lanzada por el gobierno israelí para justificar una escalada de sus acciones militares.

Los territorios palestinos, tanto la Franja de Gaza como Cisjordania, que día a día sufren la situación de ocupación militar (asesinatos selectivos, incursiones militares, detenciones, torturas, prisión, segregación y *check-*points, expulsiones, trabas administrativas...) son víctimas del que se conoce como “castigo colectivo”, y el fuerte despliegue del ejército israelí, junto con episodios macabros de “venganza” por parte de impunes “colonos *descontrolats”, causa el pánico entre la población palestina.

Es la situación idónea porque las milicias de la resistencia armada palestina se vean obligadas a responder, y a la vez, porque el gobierno israelí pueda justificar otra operación bélica a gran escala utilizando el argumento de “defender su población”.

A partir de aquí se repiten las imágenes por los medios de comunicación y por las redes sociales: bombardeos del ejército israelí haciendo estragos entre los precarios edificios palestinos; gritos y llantos de dolor de madres y padres ante el escombros y los cadáveres de hijas y germanas; cohetes de la resistencia palestina intervenidos por el potente escudo antimisiles israelí y que no causan ninguna víctima mortal; y un grupo de israelíes sentadas en *cadiretes de plástico cerca de la frontera con Gaza observando y celebrando los bombardeos israelíes cómo si se tratara de un espectáculo.

Contra la normalización de Israel y el sionismo

Desde gran parte de los medios de comunicación, siguiendo el esquema “de análisis de conflictos” basado en la interpretación de que se trata de una “disputa entre dos partes”, y que como tal se tiene que buscar su “reconciliación” a través de una cesión de hostilidades y entendimiento por ambas bandas, simplemente nos van reproduciendo la misma secuencia de imágenes: cohetes de *Hamás y bombardeos israelíes.

Pero para poder situar un mínimo análisis de la situación que vive Palestina, es imprescindible conocer la historia más reciente y el carácter racista y colonial del sionismo, la ideología que ha impulsado la creación y la expansión del Estado de Israel a Palestina y en otros territorios árabes desde 1948.

Con esta lectura podemos comprobar que no se trata de un simple “conflicto entre dos partes”, sino que tenemos que hablar de ocupación militar israelí, de expulsión de centenares de miles de palestinos de sus tierras, de segregación racial y de régimen de apartheid, de alianza y complicidad en términos de geopolítica imperial... Pues es evidente que todo y la diversidad de las entidades políticas, como de la misma sociedad, de Palestina y de Israel, no podemos dejar de ver que sin una oposición frontal a la ocupación militar y al régimen de apartheid israelí, no puede existir ningún tipo de “resolución” asimilable a los criterios de autodeterminación y de justicia social.

No se trata de asumir un simple discurso de maniqueísmo romántico, sino de situar los hechos de colonización y de opresión que caracterizan este “conflicto”, para que nuestros posicionamientos, lejos de convertirse en “normalizadores” de la ocupación militar israelí y de su régimen de apartheid, contribuyan a la tan clamada “paz justa” a la zona.

La complicidad de la derecha y del centro-izquierda

Desde la creación del Estado de Israel, este se ha sabido colocar como un aliado directo del imperialismo de los Estados Unidos en una de las regiones más conflictivas del mundo, debido a su importancia *geoestratégica relacionada con los recursos energéticos.

En Israel esta alianza le ha permitido erigirse como una gran potencia militar y desarrollar una economía que *pivota entre las nuevas tecnologías y la industria militar (ambos ámbitos estrechamente relacionados entre sí).

Y a pesar de que en ciertos momentos se ha podido convertir incluso en una losa por el propio interés de los EE.UU. o de la misma Unión Europea, es evidente que hoy en día sigue contando con un apoyo privilegiado de estas potencias, que le permite cometer todas las atrocidades sin temer ningún castigo, ni económico ni militar, de la comunidad internacional.

En los Países Catalanes, siguiendo la dinámica del Estado español, es la derecha política quien más se ha destacado por la defensa a capa y espada del Estado de Israel, con figuras destacables tanto del PP como de CiU elogiando el estado sionista. Pero desde el “centro-izquierda” también hemos encontrado cómo tan los gobiernos estatales del PSOE, como los autonómicos catalanes del “tripartito” (PSC-ERC-ICV), han llevado a cabo una política de

apoyo al Estado de Israel, tan en el ámbito del comercio de armas como en la profundización de las relaciones diplomáticas, comerciales y académicas, limitándose a formular algunas declaraciones cuestionando ciertas actuaciones militares, dotar de algunos recursos al ámbito de la cooperación internacional, pero negándose mientras han estado en el gobierno a involucrarse en el llamamiento internacional al Boicot, Desinversiones y Sanciones contra el Estado de Israel, lanzada por la sociedad palestina.

La solidaridad: el boicot

Los Països Catalans somos un territorio que ha destacado por sus múltiples expresiones de solidaridad con Palestina durante las últimas décadas, las cuales han emergido de organizaciones y colectivos que nos hemos tenido que nutrir de mediados de contrainformación y de la misma experiencia de las brigadistas catalanas o de las mismas palestinas que conviven con nosotros, para conocer de primera mano la evolución de la ocupación militar y el apartheid israelí, así como de las luchas de resistencia palestinas.

Desde Itaca, Organización Internacionalista de los Países Catalanes, defendiendo el ejercicio de la autodeterminación como herramienta por la emancipación nacional, de clase y de género de los pueblos, expresamos nuestra sincera complicidad y solidaridad con el pueblo palestino.

Es por eso que nos unimos, y hacemos un llamamiento por su extensión, a la campaña internacional de Boicot, Desinversiones y Sanciones contra el Estado de Israel. Entendiendo que hoy en día es la muestra de solidaridad *internacionalista más eficaz para acompañar al pueblo palestino en su proceso de liberación de la ocupación y del régimen de apartheid israelí.

<https://ppcc.lahaine.org/cat-cast-contra-la-barbarie-sionista-boi>